

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 13den JULY, 1822. N. 28.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscaal's Kantoor, den 12den July 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Uittreksels van Nederlandsche Couranten.

Amsterdam, 27sten April.—Er is alhier eene inschryving geopend geworden ten voordeele der Grieksche Christenen, welke het zwaard hunner beulen ontsnapt zyn, en in andere landen rond dwalen, waar zy zich in gebrek aan het noodzakelykst levens onderhoud bevinden. In de provintie Luik, en andere plaatsen heeft in dit edel voorbeeld navolgers gehad.

Op eenige plaatsen van Europa heeft men eene inschryving geopend voor de ongelukkige Zwitsersche kolonie, Nieuw Fryburg in Brazilie, welker kolonisten van gebrek omkomen: vele vorsten hebben aanzienelyke sommen ingeschreven.

Z. H. Paus Pius VII. heeft den Vikaris generaal van het aartsbisdom van Mechelen, den Heer van Heylenwege in den ban gedaan, uit hoofde eener predikatie gehouden in de groote kerk te Mechelen, waarin gemelde Vikaris beweerd heeft dat ook Christenen buiten deRoomsche, Catholyke, Apostolyke kerk zoo wel als de ongedoopt gestorvene kinderen insgelyks zalig kunnen worden.

Z. M. de koning van Sardinien, heeft de Jesuiten in zyn ryk hersteld, en de opvoeding aan hun toevertrouwd; volgens een besluit van Z. M. mogen geene andere jongelingen tot studenten op de hooge scholen aangenomen worden als die, welke bewyzen hebben dat zy gebiegd. penitentie gedaan, en absolutie der zonden verkregen hebben.

Op vele plaatsen in Duitschland is door den invloed van het heilige verbond verboden geworden, het ten toneele voeren van Schillers Willem Tell, en andere Vaderlandsche stukken, ten einde de verderfelyke constitutioneele geest welke in Duitschland heerscht geen nieuw voedsel te geven. Daar en tegen is Willem Tell, in het Spaansch overgezet geworden, ten einde aldaar op het toneel gespeeld te kunnen worden.

Uit het eiland Zante schryft men dat het overschot der Turksche vloot zynde 35 zeilen sterk, hare volkomen ondergang na den zeeslag van den 3den Maart ontsnapt is door te Zante binnen te loopen; alhier is zy van den Engelschen gouverneur van al het nodige voorzien, en na 8 dagen gebleven te hebben weder uitgeloopen; buiten zynde was ook de Grieksche vloot in het gezigt; doch het is der Grieksche schepen streng verboden in de Jonische Eilanden binnen te loopen, en de inwoners op de zwaar straffen om zich tot de Grieken te vervoegen of hun eenige hulp toe te brengen; op het gezigt der beide vloten begaven zich de inwoners van Zante op eene hoogte alwaar zy op hunne knien den Allerhoogsten om bystand smeekten voor hunne christelyke broederen; dit is alles wat het Britsche gouvernement hen overgelaten heeft om voor hunne medechristenen te doen.

Het koningryk der beide Sicilien wordt bedreigd met de omkering der maatschappelyke order; onder den dekmantel van liefde voor het koningryke gezag heeft het gemeenste gespuis op de meeste plaatsen de magt overweldigd; en alle gegoede burgers worden uitgeplunderd onder voorwendsel van Carbonari te zyn; te Palermo en Messina zyn de hoofden der aanzienlykste inwoners onder den moordbyl gevallen, als beschuldigd van deel in zamenzweringen genomen te hebben.

Zelfs de Oostenryksche soldaten hebben hunne ontevredenheid betoond op het zien, dat men het tot eene feestvertoning maakte de Carbonaries door de spitsroeden ter dood te laten loopen, als zynde eene straf welke niet meer in eenige krygswetten geduld wordt.

Uittreksels van Jamaica Couranten.

De laatste Londensche berigten op dit tyd stip te Jamaica ontvangen loopen tot den 4den Mei. In Ierland waardoor het stelsel van regering en eene overgroote bevolking de menschelyke ellende reeds zoo groot was, is door eene mislukte oogst der aardappelen de hongersnood toegenomen en de geringe klasse is thans geheel buiten levens voorraad en middelen van bestaan; van alle distrikten komen berigten in van eene menigte menschen die den hongerdood gestorven zyn; of aan de gevolgen eener koorts die den zwaren honger vergezelt; de muitery, plunderingen en moorden der onvergenoegden in deze streken welke reeds zoo lang geduurd hebben, zyn hier door veel zwaarder geworden.

Een voorstel in het Huis der Gemeenten gedaan om Catholyke peers in het Hooger Huis toetelaten, heeft aanleiding gegeven tot hevige debatten, doch is eindelyk met eene meerderheid van vyf stemmen aangenomen.

Er was te Londen eene byeenkomst gehouden door de voornaamste kooplieden en reders, ten einde schikkingen te maken in het aangaan van handelbetrekkingen tusschen de ingezetenen van Groot Brittanje en die van Colombia en andere onafhankelyke staten van Zuid Amerika. Door deze vergadering is één verzoekschrift ingeleverd om toetestaan dat de vaartuigen der onafhankelyke staten van Zuid Amerika in de Britsche havens ontvangen mogten worden. Op dezelve is door de lords van zyne majesteits geheimraad het gunstige antwoord ontvangen, dat dezelve in de Britsche havens zullen ontvangen worden op denzelfden voet als vaartuigen der Vereenigde Staten van Noord Amerika en de Brazilien.

In de nota van den Heer Zea, agent van Columbia, aan den Franschen minister van buitenlandsche zaken en de ambassadeurs en ministers der buitenlandsche affaires te Parys wordt aangedrongen op de onafhankelyk verklaring van Columbia door alle Europische mogendheden, deze nota zegt dat eene krygsmagt van 60000 op de been kan gebragt worden om allen aanval op het grondgebied van Columbia afteweren behalve nog eene reserve van gelyke magt.

De debatten in het Lager Huis over de erkenning der onafhankelykheid der staten van Zuid Amerika werden nog steeds voortgezet.

In het noorden van Frankryk hebben gebeurtenissen plaats die uit een beginsel van de moedwilligste boosheid voortspruiten; een onbekend getal van brandstichters heeft zedert twee maanden op eene groote uitgestrekheid land en groot aantal landhoeven, molens, schuren, stallen en hooibergen afgebrand; hier by zyn eene menigte vee en eene groote hoeveelheid van graan verbrand geworden. In den omtrek van Meaux alleen zyn 200 boere woningen verbrand. In weerwil aller pogingen en het nachtwaken heeft men de [illegible] komplot niet kunnen ontdekken noch het brandstichten tegengegaan.

De berigten van het Vaste Land maken den oorlog langer hoe waarschynelyker: de Heer Potischkoff die van St. Petersberg naar Weenen gezonden was om te onderhandelen met de Porte door middel der Oostenryksche en Engelsche ambassadeurs te Constantinopolen, is eindelyk naar Petersburg terug vertrokken, na dat hy de uitdrukkelykste verklaring van de Porte ontvangen had dat elke verdere poging door genoemde ambassadeurs gedaan als eene belediging zou beschouwd worden; men vleide zich te Wenen en te Londen, nog altyd dat keizer Alexander liever alle hoon en belediging van de Turken zou dulden dan eenen oorlog beginnen die ten voordeele van de Grieksche oproer makers zou strekken, en Europa ten voordeel zou dienen dat oproer tegen een wettig souverein ongestraft bleven.

De Serviers, welke eenige jaren geleden met eene onnavolgbare moed tegen de geheele Ottomannische magt gestreden hebben, doch eindelyk bezweken door de te groote overmagt, bleven tegen alle verwachting by den tegenwoordigen Griekschen opstand aan de Porte getrouw; deze getrouwheid moet toegeschreven worden, dat de Porte juist een weinig tyds voor dezen opstand de provintie Servien vele privilegien en vryheden geschonken had, het welke onder de ingezetenen eene groote blydschap verwekte en hen dus deed afzien om deel in den algemeenen Griekschen opstand te nemen.—Daar de Serviers hoewel eene andere volkstam zynde dan de Grieken, echter den zelfden Godsdienst beleiden, zoo heeft de moord der voornaamste geestelyken van hun kerkgenootschap, toch eenige verbittering onder hen verwekt en de Porte vreest met reden dat by aldien de oorlog met Rusland moge uitbreken, de Serviers zich terstond by de zoo zeer door hun geachte Russen zullen vervoegen. De Pacha van Belgrade had dus bevelen van Constantinopelen gekregen om de Serviers te ontwapenen, en schreef aan het opperhoofd der Serviers Prins Milotsch, benevens de twaalf andere hoofden om zich naar Belgrade te begeven; doch deze vreesden eene hinderlaag en antwoorden, dat zy zich niet naar Belgrade wilden begeven; doch zonden eene acte in waar in zy in naam hunner natie zich verbonden der Porte getrouw te blyven mits zy hunne privilegien bleven behouden, daar onder begrepen ook het dragen van wapenen. De Pacha zond deze acte naar Constantinopolen, doch hy ontving de uitdrukkelyke bevelen om de Serviers te ontwapen. Prins Milotsch met de andere hoofden hielden hierop eene vergadering te Nivobesar waarop besloten werd om de natie niet te ontwapenen, en des noods zich hier met geweld tegen verzetten — In deze staat van zaken zyn er gewichtige voorvallen in die provintie te verwachten.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN ST. THOMAS.

Alexandro Albertus	Este van Cambreling
Anna Alletta Plaat	Manuel Sovera
Eleonora Esperansa	Maria Fofliena
Maria Gracia Nanana	Juan Hernandes
Mila de la Roca	Abdr. Gron
Olavaria y Mila de la Roca	Augustin Albendis

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

6. bark Neptunes, Lopez,		Spaansche kust
8. golet Filantropica, Boekhout,		Aruba
—— Merkuur, Turner,		Spaansche kust
9. —— Josephine, Britto,		dito
brik Fame, Boss,		New York
10. bark Chance, De Crasto,		Aruba
—— Experiment, Colomba,		St. Thomas
11. golet Twee Vrienden, Thysen,		Aruba

UITGEKLAARD—JULY.

6. bark Antonia, Dewindt,		Spaansche kust
lantje La Merced, Forodono,		dito
8. golet Las Hermanas, Evertsz,		Aruba
9. bark Neptunes, Lopez,		Spaansche kust
11. golet Star, Bacci,		Zee

Door een achtenswaardige bron hebben wy een opgaaf bekomen der Republiekeinsche krygsmagten volgens een krygsraad gehouden in de stad van Caracas, waarvan generaal Soublette voorzitter was ; te weten .

Guayana 200 ; Guiria 80 ; Cumana 200 ; La Guayra 70 ; Caracas 280 ; Maracaybo 1200—Verschillende observatie korpsen, insluitende de afdeeling welke Puerto Cabello belegert, in alles 4300, dienst doende troepen. Zieken 500 Van de vallyen van Aragua 700 welke den krygsraad volgen ; groot geheel 5500 man in de provintie van Venezuela.

In het koningryk van St. Fé, bedraagt de krygsmagt onder het bevel van Bolivar, niet boven de 7500 man, het garnizoen daar onder begrepen.

Een passagier met de schoener Amistad heeft ons met een verbaal begunstigd, van eene andere scheuding onzer handel. De Nederlandsche schoener de Drie Suster is ten anker in Coro genomen geworden, door de boten van een ketch onder de Columbiaansche vlag, welke voor eenige tyd benedens winds kruiste.

Door de aankomst van een vaartuig uit La Guayra hebben wy Caracas nieuws papieren ontvangen tot den 1sten dezer, waaruit wy de volgende Bulletin vertaald hebben, zynde het eenigste artikel van staatkundige tyding, waardig uitgetrokken te worden :

BELEGERING VAN PUERTO CABELLO.

Bulletin No. 11.

"Op den morgen van den 15den ging een gedeelte der vloot onder zeil, werkende bovenwinds ; van welke gelegenheid de belegerde zich bediende, om een aantal vlugtelingen en invaliden op Curaçao te zenden.

"Niettegenstaande alle pogingen, hebben wy niet kunnen slagen het water af te snyden, door het gedurig regenen. Maar de kommandant der linie heeft op den 10den dezer orders gegeven om het vuur (schroten) der battery van de Vigia te rigten, tegen den ingang van de rivier, om voortekomen dat de inwoners geen water kunnen bekomen, welke van dien uitslag was, dat er verscheidene gedood en gekwest werd.

"De overlopers welke gedurig aankomen brengen tyding, van de groote schade door onze batteryen gedaan, zoo dat het fregat Ligera van voornemen is naar Cuba te vertrekken, zynde geheel verrot en niet langer bekwaam tot dienst. De Baylen is gewapend en uitgerust op deszelfs plaats.

"Gisteren zyn er drie koopvaardy vaartuigen, onder konvooi van de Herkules,* naar Porto Rico vertrokken, hebbende alle de zieken gekwesten aan boord.

"G. WOODBERRY,
" Kolonel en Chef.
" Puerto Cabello, den 12den Juny, 1822.

De berigten van eene verdeeldheid tusschen de Chinesen en de Engelschen te Canton, zyn onlangs bevestigd geworden, door de aankomst van een vaartuig te Boston. Men zal zich te binnen brengen, dat de manschappen eener boot, van een Engelsch fregat Topaz, terwyl zy bezig waren water in te nemen, door de inboorlingen aangevallen werden ; en dat het fregat om derzelfs terugtrekkende manschappen te dekken, vuurde, waarby twee Chinesen omkwamen, en verscheidene anderen gewond.—Nu wordt gezegd, dat twee der gekwesten, twee dagen naderhand aan hunne wonden gestorven zyn ; en dat het Chinesche gouvernement, geeischt had, dat het fregat 4 man zouden op leveren ; hetwelk echter afgeslagen werd, en de Engelschen werden weg gezonden, en alle onderhandelingen opgeschort.

Uittreksel uit eenen brief van St. Jago de Cuba, van den 21sten dezer.—"Gol. Morillo is hier, met twee schoeners met eenige der troepen van Morales aan boord—eene andere wordt hier alle oogenblikken verwacht, in het geheel omtrent 500—zy hebben zich na by de lagoen van Maracaybo met kapitulatie overgegeven. Het schynt dat Morales omtrent 2000 man by zich heeft, en zynen post verdedigen wil."

* Het strekt zeer ter bevestiging dezer tyding; de Hercules is binnen en vóór deze haven omtrent drie weken geleden geweest.

Gouverneur Lomley verwierp het verbod van eenen regter, die verklaarde dat hy (de gouverneur) van ambtswege geene magt had om eenig der inwoners in gevangenis te werpen. In de aanspraak welke het oordeel vóórafging, waarby hy zyn eigen gezag daarstelde, in wederlegging van het gevoelens een's regters, gaf deze gouverneur een schets van zyn leven, vóór dat hy tot het ambt geroepen was, welks pligten naar het schynt hy zoo zeer tot het misnoegen van het volk volbragt heeft. Hy verhaalde zynen auditeur, dat hy vóor de revolutie in Frankryk, en vóór en met het oproer in Ierland was; en dat het zyn lot was " meer dingen in de wereld gezien te hebben dan geen van hen allen, die zich hier tegenwoordig bevindt." Met alle deze ondervinding, schynt het echter, dat Z. E de slechtste trekken der tooneelen die hy bywoonde behouden had, en dezelve in zyne eigene staatkundige stelsels toepasselyk maakte.—Wy hebben nooit gehoord dat het volk van Bermuda van ongetrouwheid gekenmerkt was; echter worden zy uit hunne eigene nieuwspapieren, uitgemaakt als in eenen wezentlyken staat van oproer tegen het moederland te zyn.

BERMUDA, 21STEN MEI.

Dierbaarste vriend moet vertrekken ! ! dus vaarwel ! een lange vaarwel ! ! !

Morgen (Woensdag,) zoo men zegt, scheept zich onze " Waardige en Godvruchtige" voor Engeland, om Z. M. vóór te leggen de beleefde eerbewyzingen welke hy gedurende zyne bestiering genoten heeft ; welke zoo dezelve een tiende gedeelte van de algemeene vreugde betooningen op zyn vertrek met zich voert, hen tot den hoogsten top van eer verheft.

Wy behoeven in geen omstandig verhaal te treden van de voordeelen, gesproten uit zyne lang te gedenken goedaardigheid ; daar dat onderwerp in het toekomende voor' koning raad in Westminster Hall, beter zal verklaard worden.

Mogt het in Z. M's. goedgunstige gedachten opkomen hem in het toekomende eenige gunsten te verlenen, eerbewyzen te betonen en in een goeden stand te plaatsen, zoo hopen wy dat hy dus mogte geplaatst, geëerd, en begunstigd worden, dat de yzere roede van geweld op hem naar evenredigheid zyner geneigdheid om over anderen uittevoeren moge geoefend worden.

Wy kunnen echter deze aanmerkingen niet sluiten, zonder onze dankerkentenis aan Z. M. aan te bieden, om dat hy tot hem geroepen heeft een zoo " Waardig en Godvruchtig" als de een thans vertrekkende. Wy vergezelde hem zonder tranen te storten tot aan boord—zuchten op zuchten—uitjouwing op uitjouwing—hoezée ! op hoezée !—in het zekere vertrouwen van Z. M.'s misnoegen, betoond door zyne ministers, die zynen hoog edelen, gelyk te hopen is, tot een afgetrokken en vernederend levenswyze wil verwyzen, in overeenkomst met de eenparige wenschen van een onderdrukt en beledigd volk, om de wroeging van een by hoogere werking knagende geweten inde vriendeloze nabuurschap uittestaan.

Tweegevecht tusschen den hertog van Buckingham en den hertog van Bedford.

Wy zyn geregtigd te berigten dat dezen morgen eene te zamenkomst plaats had tusschen de hertogen van Bedford en Buckingham, vergezeld door lord Lynedoch en Sir W. Williams Wynn, over woorden door eerstgenoemde by de Bedfordshire graafschaps vergadering gebezigd. Beide partyen schoten gelyktydig op eene gegeven woord, op eenen afstand van 12 schreden, echter zonder gevolg, de hertog van Buckingham ziende dat de hertog van Bedford in de lucht vuurde, naderde hy zyne genade, opmerkende, dat nu de zaak niet verder konde getrokken worden, en zeide, " Milord hertog, gy zyt de laatste met wien ik wensch te twisten ; maar gy moet ook weten dat het niet de moeite waardig is het leven eenes mans in functie te behouden, indien het nietmet eer kan geschieden." De hertog van Bedford betuigde, " op zyne eer dat hy den hertog van Buckingham niet perzoonlyk had gemeend te beledigen,noch hem eenige slechte gevoelens had willen aantygen." Hierop gaven de partyen elkanderen de hand, en de geheele zaak was tot ieders genoegen geeindigd.—*Courier, 2den Mei.*

Portuguese Auto da Fe.—Toen de Heer Wilcox, naderhand bisschop van Gloucester, minister by de Engelsche factorie te Lissabon was, zond hy den volgenden brief aan Dr. Gilbert Burnet, te dier tyd bisschop van Salisburry, gedagteekend Lissabon, den 15den January 1706, N. S.

" *Milord.*—Volgens uw lordschaps bevel van den 10den ll. heb ik hierby alles gezonden hetgene aangaande de laatste *Auto da Fe* gedrukt was. Ik zag het geheele proces hetwelk overeenstemt met het gene in de Limborch en andere op dat onderwerp bekend gemaakt was.—Van de vyf veroordeelde personen werden slechts vier verbrand, Antonio Tavanes, by eene ongewone opschorting van strafoeffening, werd na de processie gered. Heytor Diaz en Maria Pentyra, werden levend verbrand, en de andere twee eerst gewurgd. De strafoeffening was zeer wreed. De vrouw was nog een half uur, en de man boven het uur levendig in de vlammen. De tegenwoordige koning en zyne broeder waren zoo naby, aan een vengster geplaatst, dat zy door den man gedurende dat hy brandde, eenen geruimen tyd in de beweegelykste woorden aangesproken werden. Alhoewel de gunst die hy verzocht alleen was om eenige stukken brandhout, kon hy dezelve niet verkrygen. Het vuur werd zoodanig onderhouden dat het op denzelfden graad van hitte bleef, en alle zyne pogingen konden hem geen zwaarder vuur doen verkrygen om zyn ellende te verkorten."

[UIT DE LETTERKUNDIGE COURANT.]

NOORDSCHE WINTER—VOLKAAN.

Elsinore, 26sten Maart.—Te Coppenhagen heeft men berigten van Ysland tot het begin dezer maand ontvangen. Terwyl de winter in het oostelyke gedeelte van Europa aanmerkelyk gematigd was, begon dezelve daarentegen in Ysland reeds vroeg met groote strengheid.* Er viel eene ontzaggelyke menigte sneeuw, en de noord en oost kusten waren geheel met ys opgestopt ; ook zyn er volkanen uitgebarsten op plaatsen waar het geheel niet te verwachten was. De berg genaamd Oefields Jokkelen, dewelke sedert het jaar 1612 in rust was geweest, brak den 19den, 20sten, en 21sten December 1821 met groote woede uit, zoo dat het ys waarmede hy bedekt was met ontzaggelyk gekraak losbrak, de aarde beefde, eene zeer groote hoeveelheid sneeuw werd van den top (eene hoogte van 5500 voeten) in het dal nedergeworpen. Van dien tyd steeg aanhoudend eene vuur kolomme uit den crater, dewelke eene groote menigte asch en half verkalkte stenen, waarvan eenige van vyftig tot tachtig ponden wogen, op eenen afstand van vyf Engelsche mylen uitgeworpen werden. Het schynt niet dat deze uitbarsting veel schade veroorzaakt heeft. De menigvuldige zwavelachtige asch waarmede de omliggende streken als met eene dikke korst bedekt waren, is sedert door sterke stormen en zware stortregens weggevoerd. De berg bleef branden tot den 1sten February, en rookte tot den 23sten ; maar het ys had zich reeds weder om den crater gevormd. Gedurende de uitbarsting was het weder op Ysland onbestendig en stormachtig, verzeld met een luid geraas en schokken van aardbeving.

CIRCULAIREN VAN MR. ZEA AAN DE HOVEN VAN EUROPA.

Het volgende is eene vertaling eener nota door M. F. Zea, agent van Columbia, aan den Franschen minister van buitenlandsche zaken, en de ambassadeurs en ministers van buitenlandsche zaken te Parys :—

" De ondergeteekende buitengewoone afgezant en minister plenipotentaire der Republiek van Columbie, heeft de eer, ten einde staatkundige en commercieele betrekkingen met de mogenheden van Europa te vestigen, zyne excellentie den minister van buitenlandsche zaken, de volgende bekendmakingen op order van zyn gouvernement mededeelen :

" De berigten over de worstelingen welke Amerika zoo lang tegen Spanje heeft staande gehouden, weergalmden over de geheele wereld. Aangenomen dat er nog eenige twyfel mogte overblyven aangaande de merkwaardige verhalen, er kunnen geene ontstaan over de uitgestrekte gevolgen verworven by veldslagen en overwinningen. Amerika, hetwelk gedurende drie eeuwen in slaverny zucht, heeft het juk van het moederland afgeworpen. Spanje is langer van geen beduiden buiten de zeën dewelke het schiereiland bespoelen.

" Kortom, Amerika heeft hare overmagt verkregen ; het aanwas der bevolking, de voortgang van verlichting, en duizend meer andere behoeftens maakten deze gebeurtenis onvermydelyk. Konde het ontvolkte Spanje, zonder zeemagt, zonder nyverheid, langer een geheel vastland onder zyn bedwang houden, hetwelke door uitgestrekte zeën van hetzelve gescheiden is ? De onafhankelykheid heeft dus niets gedaan, dan de natuurlyke order te handhaven, en pal en perk te stellen aan alle onvermydelyke kwalen dewelke zoo ke slegt berekende betrekkingen noodzakelyk moesten na zich slepen.

" Spanje voor eeuwig van de oevers van Amerika verdreven, heeft geene middelen om daar weder te komen. Door burgerlyke twisten verdeeld, ontstoken van zyne mynen in Mexico en Peru, van waar zal het by deze omstandigheden soldaten voor zulke verre ondernemingen halen ? Waar uit zal zy de kosten bestryden om noodzakelyke uitrustingen te doen om hetgene zy verloren weder te verkrygen.

" De haven en de versterkte plaatsen zyn in de magt der Amerikanen ; alle de zinnebeelden van Europische onderdrukking zyn verdwenen. De leeuwen en de torens van Castillo hebben plaats gemaakt voor de vlaggen der onafhankelykheid en vryheid. In deze uitgestrekte landen, welke zoo lang de bronnen van Spaansche grootheid en het tooneel van vreemde beheersching waren, blyven niets dan verspreidde beenderen der helden die gezonden waren om tegen onze bestemmingen te kampen. Hand aan hand vestigen zich staten op staten op denzelfden grond, zy zyn gelyk begunstigd door de natuur, magtig in bronnen, en vertrouwend op de toekomst welke hen niet misleiden kan. De gesteldheid des luchts zoude hen beschermen tegen overylde invallen, zoo de beproefde moed der inwoners hen niet de beste waarborgen aanbiedt.

" Onder deze staten verheft zich die van Columbia ; een onverzoenlyke oorlog van twaalf jaren kon haar niet onderwerpen noch haren marsch belemmeren. Columbia heeft de vruchten harer edele pogingen geplukt, zy is vry, souverein, en onafhankelyk. Weldra zullen alle deze staten eene volkomene en plegtige verbintenis aangaan, en zullen met algemeene stem-

* Deze berigten zyn zeer belangryk voor ons, om reden dat het invloed op de onderneming onder het bevel van kapt. Parry heeft ; en met leedwezen zien wy dat het op het welgelukken derzelve zeer nadelige gevolgen na zich sleept.

men de grond van die groote verwantschap sluiten, waar tegen alle vreemde aanslagen eerder ongerymd dan gevaarlyk zoude zyn. De vereeniging van het overige der beschaafde wereld, zoude indien het mogelyk ware, zich tegen deze grensscheiding stelen.

"Het punt bereikt hebbende waar zy zich gelyk ziet in verrigtingen en regten met alle bestaande natien, wenscht zy met alle volkeren vriendschappelyk te leven. Amerika heeft slechts hare erkenning te erlangen van de groote naverwantschap waarvan zy een gedeelte uitmaakt, en waaraan hare vereeniging niet feilen kan voordeel toetebrengen.

"Het is met dit oogmerk dat de ondergeteekende minister plenipotentaire der Republiek van Columbia de eer heeft zich tot zyne excellentie den minister der buitenlandsche zaken te wenden, hem met de voornemens zyn's gouvernement bekend te maken.

"De Republiek van Columbia is daargesteld, en derzelver gouvernement is in volle kragt.—Spanje bezit niets meer op haar grondgebied, en een leger van 60,000 man, ondersteunt door eene gelyke magt in voorraad, verzekert het bestaan van Columbia.

"De Republiek heeft alle hoedanigheden van alle de erkende gouvernementen op de aarde: zy vraagt aan geen honner, door welke middelen, of door welke regt zy geworden zyn wat zy thans zyn—zy bestaan, dat is alles wat haar aangaat te weten. Columbia eerbiedigt allen die bestaan, zy heeft een wederkerig regt, zy eischt het, en deze eisch, wordt haar noch door belang noch door vreze voorgeschreven; een van beide deze beweegredenen zyn in eene edel moedige en vrye natie onwaardig.

"Wie kan haar aanvallen? Wie kan of haar grootheid vermeerderen of verminderen? En wie onder alle bekende natien, is er die niet wenscht met hun in commercieele betrekkingen te treden? Columbia heeft eene zelfs bewustheid van haar vermogen. Zoo zy alle de natien uitnodigt om met haar te deelen, de schatten die door de natuur aan haar verspild zyn, geschiedt het eerder uit een gevoel van edelmoedigheid dan uit eigen belang.

"Wie het ook zyn moge, die Columbia met vreedzame en welmeenende voornemens wil naderen, deze kan met volle zekerheid uit de algemeene bronnen van onze rykdommen putten. Zoodanig is de grond der betrekkingen, welke wy begerig zyn met alle volkeren op den aardboden te hebben. Openhartigheid, vryheid, bereidwilligheid tot wederdienst. De wangunst, het wantrouwen, welke voordezen de onderscheidene natien van elkander scheiden, en tegen elkanderen wapenden, zyn uit de wetgeving gebannen, zoo wel als uit den geest van onze landgenoten. Wy zullen nooit de menschlievende grondbeginzelen vervalschen, waar voor zoo veel bloed in zulk een overvloed op het slagveld en schavot vergoten werd.

"Maar nu doedanig alle hare pligten en betrekking met andere natien verveld te hebben, is Columbia aan zich zelve verschuldigt te eischen, dat hare eigene regten tevens erkend worden. Colombia heeft hare bezittingen van niemand; zy is oorspronkelyk van zich zelve, berekent op hare eigene bestandmiddelen. Onafhankelyk, magtig, vry, en onoverwinnelyk geeft zy aan geene gevoelen gehoor dan aan die van welmenenheid; zy tracht om hen, die in eenige betrekking met haar wil treden alles gemakkelyk, vriendschappelyk, en nuttig te maken.

"Een uitgestrekt en ryk vasteland, bewoond door beschaafde volkeren, kan niet vreemd aan het overige der wereld blyven; het zoude steeds moejelyk zyn, om duurzame, voordeelige betrekkingen te onderhouden, en zoodanige, als de belangen des handels vereischen, tusschen staten waarvan de gouvernementen elkanderen wederzydsch niet erkennen.

"Deze ondubbelzinnige grondbeginzelen, de ze kragtdadige overwegingen hebben den ondergeteekende de verpligting opgelegd om zyne excellentie den minister van buitenlandsche zaken de gevoelens van zyn gouvernement mededeelen, op welke de ondergeteekende door zyne excellentie de gevoelens en grondbeginselen van zyn gouvernement bekend te maken, zich gedrongen gevoelt een spoedig antwoord te eischen. Zyne excellentie heeft te verlichte gevoelens om de beweegredenen van zoodanig een eisch aan de kant van een gouvernement wiens zetel op zulk eenen grooten afstand is niet te doorgronden; en het welke ten zelfden tyde zich met de organisering van deszelfs binnenlandsche inrigtingen, zoo wel als de daarstelling der buitenlandsche betrekkingen bezig houdende volstrekt geen uitstel of de minste vertraging toegeven kan, op eene zaak op welke zy volgens de oude gebruiken, zoo veel regt meent te hebben, en welks nieuwigheid zoo veel bydraagt, om de speedige oplossing te eischen waar op Columbia hoopt met het volle vertrouwen van de verlichte inzigten van de gouvernementen van * * * en deszelfs eigene sterkte.

"De ondergeteekende neemt met blydschap deze gelegenheid waar, om aan zyne excellentie den minister van buitenlandsche zaken, de verzekering van zyne hooge achting aan te bieden.

(was geteekend) "F. A. ZEA.

"Parys den 8sten April 1822."

Through a respectable channel we have been handed a statement of the Republican forces in Venezuela, agreeable to a council of war held in the city of Caracas, of which general Soublette was president, viz.—

Guayana, 200—Guiria, 80—Cumana, 200—La Guayra, 70—Caracas, 280—Maracaybo, 1200—Different corps of observation, including the division besieging Puerto Cabello, in all 4300 effective men.—Sick 500.—Impressed subsequent to the council of war, 700 men, from the vallies of Aragua.—Grand total, 5500 men in the provinces of Venezuela.

In the kingdom of St. Fé, the armed force under the command of Bolivar, does not exceed 7500 men, including garrisons.

A passenger by the schooner Amistad has favored us with an account of another depredation on our commerce. The Dutch schooner Three Sisters was taken while at anchor in Coro, by the boats of a ketch under Columbian colours, which has been for some time cruising to leeward.

By an arrival from La Guayra, we have received Caracas papers to the 1st inst. from which we have translated the following bulletin, being the only article of political intelligence worth extracting:—

SIEGE OF PUERTO CABELLO.

Bulletin No. 11.

"On the morning of the 5th a part of the fleet got under weigh, and worked up to windward, which the beseiged took advantage of, for the purpose of sending out a number of emigrants and invalids bound to Curaçao.

"Nothwithstanding every effort has been made to cut off the water, we have not been able to succeed, on account of the incessant rains. But the commander of the line ordered on the 10th inst. that the battery of the Vijis should direct their fire (grape shot) towards the mouth of the river, to prevent the inhabitants from obtaining water, which took effect, several being killed and wounded.

"The deserters that are continually coming in, bring intelligence of the immense damage done by our batteries; also, that the frigate Ligera is about to sail for the island of Cuba, she being entirely rotten, and incapable of further service. The Baylen is arming and fitting in her stead.

"Yesterday sailed for Porto Rico three merchant vessels, under convoy of the Hercules, carrying all the sick and wounded.*

"GEORGE WOODBERRY.

"Colonel in Chief.

"Puerto Cabello, 12th June, 1821."

A late Charleston paper says—The visit of the British brig of war Argus, to this port, has some connexion with the trial of certain pirates, who are to be arraigned before the U. S. Court in this city, in a few days. Some of them are said to be implicated with the murderers of the captain of a British brig, on the coast of Cuba, about three or four months since.

The court of Prussia is stated in a private letter from Aix-la-Chapelle, to have recognised the constitutional government of Portugal, and to have expedited passports to M. Gomes D'Olivarra, at Frankfort, sanctioning his journey in an official character to Berlin.

A Plymouth journal of April 26 observes—We have now here, if required, a fleet in excellent condition, consisting of—three ships of the line of 120 guns, three of 80 guns, thirteen of 74 guns, two of 60 guns, & 9 of 46 guns, with thirty other vessels of minor description.

A letter from Amsterdam (April 16) states that the right side of a magazine, formerly belonging to the East India company, with all that it contained had sunk, so that only the windows of the fourth or highest story, and the roof, appear above ground. It is estimated that the quantity of grain in that part of the magazine, amounted to 1,700 lasts, of the value of about 300,000 florins.

The accounts of a disagreement between the Chinese and the English at Canton, are confirmed by a late arrival at Boston. It will be recollected, that a boat's crew of the British frigate Topaz was stated to have been assaulted by the natives while ashore for water, and that the frigate, to cover the retreat of the men, fired, by which two Chinese were killed, and several others wounded. It is now said, that two of the latter died a few days after of their wounds; that the Chinese government demanded four men from the frigate to be delivered up; but that this demand having been rejected, the English were ordered off, and all intercourse with them stopped. They had in consequence withdrawn their property, hauled down their flag, and the shipping had dropped down below the second bar, where it was moored, and negociations going on when the last accounts came away.

Extract of a letter from St. Jago de Cuba, dated the 21st inst.—"Col. Morillo is here, with two schooners, having on board some of Morales' troops—another is hourly expected—in all about 500—they capitulated near the Lagoon of Maracaybo. It appears that Morales has with him about 2000 men, and would maintain his point."

Governor Lumley lately *reversed* the verdict of a jury which declared that *he* (the governor) had no power, in virtue of his office, to commit any of the inhabitants to prison. In the speech which prefaced the judgment by which he established his own authority, in opposition to the opinion of a jury, this governor gave a sketch of his life, previous to his being appointed to the office, the duties of which he appears to discharge so much to the dissatisfaction of the people. He informed his auditory that he had been in France previous to the revolution, and in Ireland previous to and during the rebellion; and that it had fallen to his lot "to have seen more of the world than any one who then heard him." With all this experience, however, his *excellency* appears to have selected the worst features of the scenes which he witnessed, and to have ingrafted them on his own system of policy. We never heard that the people of Bermuda were remarkable for disloyalty; yet they appear from their own papers, to be treated as if they were in a state of actual rebellion against the mother country.

BERMUDA MAY 21.

The dearest friends must part!! So, farewell! a long farewell!!!

To-morrow (Wednesday,) it is said, our "Worthy and Pious" embarks for England, to lay before his majesty the civic honors he has acquired during his celebrated administration; which, if they bear but a *decimal* proportion to the general joy expressed at his departure, must exalt him to the very pinacle of fame.

We need not enter into a detail of the advantages derived from his long to be remembered mildness of disposition; as that subject will be better elucidated before the king in council, and at Westminster Hall, on a future day.

Should it enter into his majesty's gracious intentions to confer on him any future favors, honors or situations, we hope that he may be so situated, honored and favored, that the iron rod of tyranny may be exercised over him, in the same ratio with his disposition to exercise it over others.

We cannot close these remarks, however, without expressing gratitude to his majesty, for having called to himself one so "Worthy and Pious" as the one now departing. We fearlessly commit his body to the ship—groan by groan—hiss by hiss—huzza! by huzza!—in certain and sure hope of his majesty's strong displeasure, expressed by his ministers, who will change his high honors, it is to be hoped, to a private and degraded life, in accordance with the unanimous wish of an oppressed and insulted people, to endure repentance by the mighty working of an annoying conscience in th friendless neighbourhood.

Duel between the Duke of Buckingham and the Duke of Bedford.

We are authorised to state, that a meeting took place this morning, between the dukes of Bedford and Buckingham, accompanied by lord Lynedoch and Sir W. Williams Wynn, in consequence of words used by the former at the Bedfordshire county meeting. Both parties fired together, at the distance of twelve paces on a word given, but without effect, when the duke of Buckingham observing that the duke of Bedford fired into the air, advanced to his grace, and remarking, that for that reason the thing could go no farther, said, "My lord duke, you are the last man I wish to quarrel with; but you must be aware that a public man's life is not worth preserving, unless with honour." Upon which the duke of Bedford declared, "Upon his honour, that he meant no personal offence to the duke of Buckingham, nor to impute to him any bad or corrupt motive whatever." The parties then shook hands, and the whole business was terminated most satisfactorily.—*Courier, May 2.*

According to the last census, the population of England amounts to 11,260,555. Wales, 717,108. Scotland, 2,092,014. Total of Great Britain, 14,069,677. Ireland, 6,846,949;—and the smaller Islands, 92,122. The total population of the United Kingdom (including 310,000 engaged in the army, navy, &c. amounts to 21,318,748 souls. It appears by the census taken in 1801, that the population of G. Britain alone has increased since that time (that is in 20 years) nearly *four millions.*

The Dutchess de Berri, in consequence of a particular request made to her, has consented to be godmother to a bell, which has been cast for the church of St. Eloi, at Bordeaux; and also permitted the duke of Bordeaux to be godfather to it. She directed the viscountess de Gourgue to represent her, and the count de Breteuil to represent the duke de Bordeaux.

Portuguese Auto da Fe.—When Mr. Wilcox, afterwards bishop of Gloucester, was minister to the English factory at Lisbon, he sent the following letter to the then bishop of Salisbury, Dr. Gilbert Burnet, dated Lisbon, January 15, 1706, N. S.

"*My Lord*—In obedience to your lordship's commands of the 10th ult. I have here sent all that was printed concerning the last *Auto da Fe* I saw the whole process, which was agreeable to what was published by Limborch and others upon that subject. Of the five persons condemned, there were but four burnt, Antonio Tavanes, by an unusual reprieve, being saved after the procession. Heytor Diaz and Maria Pentyera, were burnt alive, and the other two first strangled. The execution was very cruel. The woman was alive in the flames half an hour, and the man above an hour. The present king and his brothers were seated at a window, so near as to be addressed for a considerable time, in very moving terms by the man as he was burning. But though the favour he begged was only a few more faggots, yet he was not able to obtain it. The fire was recruited as it wasted, to keep him just in the same degree of heat.—All his entreaties could not procure him a larger allowance of wood to shorten and dispatch him."

Smollett.—A beggar asking Dr. Smollett for alms, he gave him, through mistake, a guinea. The poor fellow, on perceiving it, hobbled after him to return it: upon which Smollett returned it to him, with another guinea, as a reward for his honesty, exclaiming at the same time, "What a lodging honesty has taken up with!"

---

* So much for the correctness of this assertion; the Hercules has been in, and off this harbour, for nearly these three weeks past.

CIRCULAR OF MR. ZEA TO THE CABINETS OF EUROPE.

The following is a translation of a note presented by M. F. Zea, the agent of Columbia, to the French minister for foreign affairs, and the ambassadors and ministers of foreign affairs at Paris:—

"The undersigned envoy extraordinary and minister plenipotentiary of the Republic of Columbia, to establish political and commercial relations with the powers of Europe, has the honor to address, in pursuance of the orders of his government, to his excellency the minister for foreign affairs, the following communication:

"The report of the struggle which America has just maintained against Spain, has resounded throughout the world. If it be admitted that ignorance may still exist respecting its marvellous details, no doubt can arise upon the immense results obtained by force of battle and victories. Oppressed America, enslaved for three centuries, has shaken off the yoke of the mother country. Spain is no longer any thing beyond the seas which wash the shores of the Peninsula.

"In short, America has attained her majority; the increase of her population, the progress of intellect, a thousand new wants which the mother country could not supply, rendered the crisis inevitable. Spain, depopulated, without a navy, without industry—could she have retained longer under laws, an entire continent, separated from her by the vast ocean? The Independence then has done nothing but re-established natural order, and has put a period to those infinite evils that such an ill matched connexion necessarily produced.

"Spain, driven for ever from the shores of America, has no means of returning there.—Divided in its interior, destitute of influence without, deprived of the mines of Mexico and Peru, where could she obtain soldiers for distant expeditions? How could she meet the expenses of armaments necessary to re-conquer what she has lost?

"The ports, the harbours, and the fortified places, are in the power of the Americans; all the emblems of European supremacy have disappeared. The lions and the towers of Castile have given place to the colours of independence and liberty. In these vast countries, which were so long the source of Spanish greatness and the theatre of foreign domination, there remains nothing but the scattered bones of the warriors who were sent to oppose themselves to our destinies. On every hand nascent states are forming founded upon the same bases, equally favoured by nature, powerful in resources, confident in a future which cannot deceive them.—The climate alone would protect them against rash invasions, if the tried courage of the inhabitants did not offer the best of all guarantees.

"Amongst these states rises that of Columbia; twelve years of an implacable war could not subdue her, nor even slacken her march. Columbia has gathered the fruit of her noble exertions—she is free, sovereign, and independent. Very soon all these new states will form a complete solemn association, and will fix with common accord the bases of that grand confederation, against which every foreign attack would be more absurd than dangerous. The coalition of the rest of the civilized world, if it were possible would miscarry before this barrier.

"Thus arrived at the point where she finds herself assimilated in fact and in right to all existing nations, wishing to live amicably with all people. America has only to obtain her recognition by the great family of which she forms a part, and to which her association cannot fail to offer many advantages.

"It is with this view, that the undersigned minister plenipotentiary of the Republic of Columbia has the honor to address his excellency the minister for foreign affairs, to communicate to him the intentions of his government.

"The Republic of Columbia is established, and its government is in full activity. Spain no longer possesses any thing upon its territory, and an army of 60 000 men, supported by an army of reserve of the same force, secures the existence of Columbia.

"The Republic has every characteristic of all the recognized governments upon earth: she does not ask of any of them by what means, or by what right they have become what they are—they exist; this is all that concerns her to know. Columbia respects all that exists; she has a right to reciprocity; she demands it, and this demand is dictated neither by interest nor by fear; either one motive or the other is unworthy of a generous and free nation.

"Who could make an attack upon her? Who could either add to her wealth or diminish it? Of whom has she need? And among all the nations known where is there one that does not aspire to establish commercial relations with her? Columbia has an innate consciousness of her strength? If she invites all nations to share the treasures which nature has lavished upon her, it is rather from a sentiment of generosity than a spirit of calculation.

"Whoever will approach Columbia with pacific and benevolent intentions, may draw in full security from the common source of our riches. Such is the single basis of the relations which we are desirous to have with all the people of the earth—cordiality, liberty, reciprocity. The jealousies, the distrusts, which formerly separated the various nations and armed them one against another, are banished from the legislation, as well as from the spirit of our fellow citizens. We will never falsify the philantropic principles for which blood has flowed in such abundance upon the field of battle and the scaffold.

"But after having thus fulfilled all her duties with regard to other nations, Columbia owes it to herself to require that her own rights be equally recognized. Columbia holds her possessions from no person; she has originated herself, and reckons upon her own means of support. Independent, strong, free, and invulnerable, she obeys no sentiment but that of general benevolence; she aspires to render the relations of all those who will treat with her easy, amicable, and useful.

"An extensive and rich continent, inhabited by civilized people, cannot remain foreign to the rest of the world; it would always be difficult to conceive relations durable, advantageous, and such as the interest of commerce requires between states of which the governments do not recognize each other reciprocally.

"These unequivocal principles, these powerful considerations, impose upon the undersigned the obligation of communicating to his excellency the minister for foreign affairs the intentions of his government, which the undersigned, in communicating to his excellency the sentiments and principles of his government, urges the necessity of a prompt reply. His excellency is too enlightened not to perceive the motives of such a demand on the part of government, whose seat is at so great a distance; and which being occupied at the same moment with its interior organization and the establishment of its foreign relations, cannot admit either the delays or the minutiæ of proceeding of which it believes, that according to ancient usage, it might avail itself in these new circumstances, and of which the novelty even is an additional motive for desiring the prompt solution which Columbia looks for with equal confidence in the enlightened views of the governments of * * * and its own strength.

"The undersigned eagerly embraces this opportunity of presenting to his excellency the minister of foreign affairs, the assurance of his highest consideration.

(Signed) "F. A. ZEA.

"Paris, April 8, 1822."

[FROM THE LITERARY GAZETTE.]

NORTHERN WINTER—VOLCANO.

Elsinore, March 26.—Accounts from Iceland, to the beginning of this month have been received at Copenhagen. While the winter in the east of Europe was remarkably mild, it set in early and with great severity in Iceland.*—Immense quantities of snow have fallen, and the north and east coasts have been entirely blocked up with floating ice. There have likewise been volcanic eruptions in a place where they were wholly unlooked for. The mountain called Oefields Jokkelen, to the south-east of Hecla, which had been quiet ever since the year 1612, broke out with great fury on the 19th, 20th, and 21st of December, 1821, so that the ice with which it was covered, burst with a tremendous crash, the earth trembled and enormous masses of snow were precipitated from the summit (a height of 5500 feet) into the plain. From that time a column of fire continued to rise from the crater, which ejected vast quantities of ashes and stones, some of which, weighing from fifty to eighty pounds, half calcined, were thrown to the distance of five English miles from the crater. It does not appear that any great damage has been done by this eruption. The mass of sulphureous ashes which covered the adjoining country like a thick crust, has since been removed by a violent storm and torrents of rain. The mountain continued to burn till the 1st of February, and smoked till the 23d; but the ice had again formed round the crater. During the eruption the weather in the island was extremely unsettled and stormy, with a loud noise, and sensible shocks as of an earthquake.

* This intelligence is interesting to us, as it affects the expedition under capt. Parry; to the success of which we are sorry to see it is so adverse.—*Ed.*

De Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is, vast te stellen, zoo als hierbÿ, wordt vast gesteld:

1. Dat, van en na den eersten der aanstaande maand Julÿ dezes jaars, geene onderhandsche acten hoe ook genaamd, van lieden die niet lezen en schrÿven kunnen, de minste wettigheid, kracht of waarde zullen hebben.

2. Dat dienvolgens alle acten welke de genen die niet lezen of schrÿven kunnen zullen willen verlenen, van en na den bovengemelden tÿd, voor de daartoe bevoegde ambtenaren zullen moeten worden gepasseerd, ende zulks tot voorkoming en afwering van bedrog hetwelk zoude kunnen gepleegd worden, bÿ onderhandsche acten van dusdanige lieden; weshalve dan alle onderhandsche acten van de zoodanigen die niet lezen en schrÿven kunnen, dewelke van en na den eersten der voorzeide maand Julÿ, niettegenstaande deze verordening, mogten worden gepasseerd en verleend, zullen moeten worden aangemerkt voor niet gepasseerd of verleend te zÿn.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 18den Junÿ 1822, het negende jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Eort Amsterdam, en in de Willemstad, den 29sten der gemelde maand.
(w. g) W. PRINCE, Sec.

De Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is, bÿ alteratie van het 7de 8ste en 9de Artikel van het Reglement op den impost van het klein zegel te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald.

1. Dat voortaan het klein zegel slechts op het jaartal, en niet meer ook op de waarde daarvan en op de handteekening des ontvangers van dat middel, zoo als in het 7de artikel van het bestaande reglement op den zegel-impost is vastgesteld, zal worden gedrukt.

2. Dat het afdrukken van benoodigde zegels op wit papier boven op het jaartal volgens het opgemelde 8ste artikel jaarlÿks, voor ultimo December, en tusschen tÿds, wanneer zulks, ingevolge het mede boven gemelde 9de artikel noodig zal zÿn, geschieden moet door den ontvanger van dat middel, waarna hÿ op drie vierde daarvan de daaraan gegeven wordende waarde uitschrÿft en zÿne naamteekening stelt, onder het afgedrukte zegel; zullende de aldus door hem vervaardigde zegels met eene specifieke lÿst daarvan bÿ den Raad Contrarolleur der Financien moeten worden bezorgd, om door denzelven te worden geregistreerd en onderteekend en dan aan den voormelden ontvanger ter verkoop te worden terug gegeven; terwÿl de zoodanige zegels die onder dien ontvanger ongeregistreerd blÿven berusten, zullen moeten dienen, om, wanneer iemand een zegel benoodigd is, van eenige waarde waarvan geene, of niet genoeg, mogt voorhanden zÿn, als dan gesteld te worden op de vereischte waarde ten einde daarvoor te kunnen worden uitgegeven, na alvorens, even als alle anderen, door den voormelden ontvanger te zÿn onderteekend en vervolgens door den Raad Contrarolleur der Financien ook, tot bewÿs van registratie daarvan.

3. Dat, dienvolgens van en met den eersten der aanstaande maand Julÿ geene andere soort van zegels mogen worden uitgegeven of de minste wettigheid zullen hebben, dan de zoodanigen die op de volgende manier zullen zÿn vervaardigd, namelÿk: het zegel afgedrukt boven op het jaartal waarvoor zÿ bestemd zÿn, de waarde daar van onder het afgedrukte zegel uitgeschreven, en daar onder de naamteekening van den ontvanger dezes imposts: mitsgaders nog die van den Raad Contrarolleur der Financien tot bewÿs van de daarvan gedane registratie.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernement-Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 18den Junÿ 1822, het negende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR,
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 19den der voormelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec